

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 424/2017-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 117/2008 a v konaní vedenom pod zn. 23 C 219/2010, ďalej rozhodnutím Okresného súdu Galanta č. k. 23 C 219/2010-211 z 9. februára 2015 a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co 411/2015 z 29. júna 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]

██████████ (ďalej aj „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 117/2008 a v konaní vedenom pod zn. 23 C 219/2010 (ďalej len „napadnuté konania“), ďalej rozhodnutím Okresného súdu Galanta č. k. 23 C 219/2010-211 z 9. februára 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“) a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 24 Co 411/2015 z 29. júna 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia nesúhlasili s rozhodnutiami a postupom všeobecných súdov a ich rozhodnutiami, ktoré boli vydané v ich neprospech. V predmetných konaniach vystupovali ako navrhovatelia a domáhali sa určenia platnosti zmluvy a určenie vlastníctva dlhodobej držby nehnuteľností. Návrh podali na okresnom súde osobne 28. júla 2008. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 117/2008 konanie zastavil a návrh sťažovateľa (██████████) vylúčil na samostatné konanie a v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 219/2010 rozhodol tak, že návrh zamietol. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 5 C 117/2008, avšak okresný súd opätovne rozhodol o zastavení konania. Sťažovatelia namietajú celkovú nečinnosť a neefektívnosť v postupe okresného súdu, ktorému a tiež aj krajskému súdu vyčítajú, že nezohľadnili všetky nimi predložené dôkazy, a tak nedostatočne zistili skutkový stav veci.

3. V závere svojej sťažnosti sťažovatelia ústavnému súdu navrhujú vo veci vydať nález, ktorým vysloví porušenie označených základných práv a práv okresným súdom a krajským súdom, prizná im spravodlivé zadosťučinenie vo výške 3 000 eur a prikáže vrátiť im trovy, ktoré museli na základe napadnutých rozhodnutí uhradiť.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Sťažovatelia k sťažnosti nepredložili splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom.

9. Ústavný súd listom z 26. mája 2017 vyzval sťažovateľov, aby v lehote 15 dní predložili písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na ich zastupovanie pred ústavným súdom. Súčasne boli upozorení na možnosť (ak nespĺnia podmienky uvedené vo výzve) odmietnutia ich žiadosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Výzva im bola doručená 2. júna 2017.

10. Ústavnému súdu bola 22. júna 2017 doručená odpoveď na výzvu z 26. mája 2017, v ktorom sťažovatelia uviedli, že oslovili viacerých advokátov, ale boli neúspešní a v Centre právnej pomoci im bolo oznámené, že nespĺňajú podmienky pre bezplatnú právnu pomoc.

11. Sťažovatelia však výzvou požadovanú písomnosť uvedenú v bode 8 ústavnému súdu dosiaľ nepredložili. Ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia ani napriek upozorneniu, že v prípade nesplnenia podmienok uvedených vo výzve môže byť ich sťažnosť odmietnutá, v stanovenej lehote nepredložili kvalifikované splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom, ktoré je obligatórnou náležitosťou návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Ústavný súd nemôže akceptovať ako dôvod ich nepredloženia skutočnosť, že údajne pätnásť advokáti ich odmietli zastúpiť, ani skutočnosť, že nespĺňajú podmienky stanovené pre bezplatnú právnu pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci. Ústavný súd poukazuje na citované ustanovenia zákona o ústavnom súde, z ktorých vyplýva, že je povinnosťou sťažovateľov podať ústavnú sťažnosť spolu so splnomocnením pre advokáta, a teda zaobstarat' si právnu pomoc ešte pred samotným podaním sťažnosti ústavnému súdu. Sťažovatelia však predložili ústavnému súdu ako jednu z príloh splnomocnenie pre [REDACTED], ktorá však nie je zapísaná v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Navyše, uvedené splnomocnenie bolo udelené len pre dvoch sťažovateľov a z obsahu splnomocnenia ani nevyplýva, že sa týka aj zastupovania v konaní pred ústavným súdom, pretože táto skutočnosť v ňom nie je výslovne uvedená.

12. V nadväznosti na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov v predloženom znení bez splnomocnenia nemožno považovať za kvalifikovanú sťažnosť, ktorú by ústavný súd mohol prijať po jej predbežnom prerokovaní na ďalšie konanie.

13. Pretože sťažovatelia nevykonali relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí ich sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu (m. m. I. ÚS 591/2012, I. ÚS 445/2012 a III. ÚS 768/2016). S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľov vo vzťahu k namietanému porušeniu ich základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2017